

Finansminister bebrejdede mig derefter, at jeg ikke havde refereret rigtigt. Det er jeg mere ked af, men heldigvis er denne Bebrejdelse heller ikke berettiget. Da jeg talte om Forholdet i Udvalget mellem Ejendomsskyldlovsforslaget og Luksusbeskatningen, sagde jeg udtrykkeligt, at Venstrepartiet — jeg nævnedes ikke andre — havde den Opfattelse, at det ikke var rigtigt for Tiden, under de nuværende Forhold, at gennemføre en Forhøjelse af Ejendomsskylden, uden at vi samtidig gennemførte en Forhøjelse af Luksusbeskatningen for en eller flere Artikler. Saa sagde den højtærede Finansminister, at Udvalget havde ikke tilbudt ham noget saadant. Det har jeg heller ikke sagt, men jeg har sagt til den højtærede Finansminister i Udvalget, at hvis han vilde gaa med til en forhøjet Luksusbeskatning paa en eller flere Artikler, troede jeg, at Venstre vilde gaa med til Ejendomsskylden, naar vi ogsaa fik Jernbanetaksterne forhøjet, og jeg vil derfor hævde, at min Fremstilling var absolut korrekt. Men maaske har den højtærede Finansminister ikke rigtig opfattet mine Udtalelser, det er jo meget undskyldeligt.

Saa slog den højtærede Finansminister paa, at det var Gaardmanden, vi vilde holde Haanden over. Jeg skal dog i den Anledning oplyse, hvad alle jo for øvrigt ved, at det var Venstre i Folketinget — som Ministeren mener vilde holde Haanden over Gaardmanden —, der fik den af Finansministeren foreslaaede Tillægsskat omdannet saaledes, at den netop kommer til adskillige Gaardmænds Dør. Den højtærede Finansminister vilde ikke gaa længere ned med Tillægsbeskatning af Indtægter end til 20,000 Kr. og vilde slet ikke have Ekstratillæg for Formuen. En saadan Skat kunde Gaardmændene tage sig let; men i Folketinget blev det paa Venstres Initiativ lavet om, saaledes at man dels fik en Formuebeskatning, der gik ned til 30,000 Kr. — og derved kom man til mange Gaardmænds Dør —, og dels satte man Indtægtsgrænsen ned til 10,000 Kr., hvorved man vel ogsaa kommer til nogle Gaardmænd. Og her i Landstinget gik man endnu længere ned, og det har Venstre sin Del af Æren for, nemlig til 24,000 Kr.s Formue og 8,000 Kr.s Indtægt, og saa er der jo endnu flere Gaardmænd, som kommer til at bære denne Beskatning. Vi har for øvrigt heller ikke sagt, at vi ikke vilde gennemføre Ejendomsskyldlovsforslaget. Det lig-

ger i Udvalget, og Forhandlingen kan tages op til enhver Tid, og Finansministeren ved i hvert Fald, paa hvilke Betingelser han har Udsigt til at faa denne Sag gennemført paa en Maade, som han ønsker, nemlig naar han vil gaa med til nogen Forhøjelse af Luksusbeskatningen paa en eller anden Artikel. Den højtærede Finansminister sagde: Ja, det kan jeg ikke af Hensyn til Regeringspartierne. Ja, det ved jeg ikke; det bliver en Sag mellem Finansministeren og Regeringspartierne; det har Venstre ikke i fjerneste Maade Ansvar for. Det er en beklægelig Mangel ved Regeringspartierne, hvis de ikke under de nuværende Forhold er villige til at gaa med til nogen Forhøjelse af Luksusbeskatningen, som man gør alle andre Steder; men det kan Venstre ikke tage Ansvar for. Men for øvrigt har vi allerede givet Finansministeren Erstatning; i hvert Fald da halvvejs, for Ejendomsskyldlovsforslagets Provenu. Det var anslaaet i Lovforslaget, da det blev forelagt, til ca. 3 Mill. Kr., men man forhøjede saa Grænsen for de Ejendomme, der skulde være fri for at svare forhøjet Ejendomsskyld, og saa vilde Skatten selvfølgelig ikke kunne give saa stort et Provenu. Men nu har vi i Landstinget, som ogsaa den højtærede Finansminister med Glæde har erkendt, i ikke uvæsentlig Grad forhøjet Indtægten af Indkomst- og Formueskatten. Jeg ved ikke, hvor meget det kan blive, men naar vi har ladet det skattefrie Minimum forblive, som det var efter Loven af 8. Juni 1912, har vi derved skaffet Statskassen en forøget Indtægt af 1,235,000 Kr. i Forhold til Folketingets Forslag, og Bestemmelsen om, at Tillægsskatten begynder noget lavere baade for Indkomstens og Formuens Vedkommende, vil ogsaa virke til at forøge Statskassens Indtægter af denne Skat. Og jeg tager derfor vel ikke meget fejl, naar jeg gaar ud fra, at vi ved de Forøgelser, vi her i dette Ting har gennemført for Tillægsskattens, for Indkomst- og Formueskattens Vedkommende, har givet den højtærede Finansminister ca. Halvdelen af det Beløb, som Ejendomsskyldlovsforslaget vilde have givet ham.

Hvad de svenske Statsbaner angaar, siges det jo, at de kører ogsaa med Tab. Men de har i hvert Fald gjort adskilligt siden 1. August 1914 for at faa rimelige Forhold tilvejebragt mellem Indtægter og Udgifter, medens vi ikke har gjort andet end det, det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) nævnedes, og det batter ikke